

φευθεί και εγκατασταθεί μόνιμα στην Κύπρο. Τρίτο πεθαίνει η αδελφή σου Μαρίτσα νέα και ανύπαντρη ύστερα από σύντομη ασθένεια.

Τα αλληπάλληλα αυτά κτυπήματα επέδρασαν αρνητικά στο συναισθηματικό σου κόσμο κι άφησαν ανεξίτηλη τη σφραγίδα τους.

Νέα συνέδεσες την τύχη σου με τον προσφιλή σου σύζυγο Χρίστο, ένα καλοκάγαθο άνθρωπο, που όλοι μιλούσαν για τη μεγαλοφυχία και την αγάπη του στο συνανθρωπό του.

Αποκτήσατε 4 τέκνα, 2 γιουούς και 2 θυγατέρες.

Τα αναθρέψατε επιμελώς και ευτυχήσατε να απολαύσετε εγγόνια.

Το μεγαλύτερο όμως πλήγμα που σε κτύπησε αλησμόνητη Πολυξένη ήταν η εισβολή του Αττίλα στην Κύπρο και η προσφυγοποίηση των κατοίκων της αγαπημένης μας Κυθρέας μ' όλο τον κόσμο της βόρειας Κύπρου μας.

Για σένα όμως αξέχαστη, Πολυξένη, ήταν περισσότερο επώδυνη γιατί αναγκάστηκες να ξενητευθείς στη μακρινή Αυστραλία ένα κόσμο ξένο και ψυχρό για τον προσφυγικό κόσμο.

Το σημαντικότερο όμως έστω και νεκρή θάπτεσαι στη γη της Κύπρου μας δίπλα στον αξέχαστο και προσφιλή σου σύζυγο Χρίστο χάρις στις προσπάθειες των προσφιλών σου τέκνων. Ανάμεσα σε συγγενείς φίλους και γνωστούς που παρευρίσκονται σήμερα στην κηδεία σου και σε κατευοδώνουν στην τελευταία σου κατοικία.

Απευθύνω τα ειλικρινή μου συλληπητήρια και είθε ο Πανάγαθος να κατατάξει την άδολη ψυχή σου εν σκηναίς δικαίων.

Αιωνία σου η μνήμη, αξέχαστη Πολυξένη

Μαρίτσα Γεωργιάδου

Γεννήθηκε στην Κυθραία στην ενορία του Αγίου Ανδρονίκου, στις 27.7.1916. Γονείς της ο Χατζηδημήτρης και η Βασιλική Φραγκούδη με βαθιές Κυθραιώτικες ρίζες. Αδέλφια της ο Χριστόδουλος (καθηγητής στο Ελληνικό Κολέγιο της Αλεξάνδρειας, όπου και απεβίωσε), ο Πέτρος, ο Παντελής (ο άρχων Πρωτοψάλτης του Αγίου

Ανδρονίκου Κυθραίας), ο Φάκης και η Φραγκούλλα. Οικογένεια με βαθιές ιστορικές ρίζες που, από τη μεριά του Χατζηδημήτρη

Φραγκούδη, ανάγονται στον Εθνομάρτυρα Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό και από τη μεριά της Βασιλικής, σε αριστοκρατικές καταβολές που φθάνουν μέχρι τη Φραγκοκρατία. Όπως αναφέρει ο γνωστός μελετητής Α.Λ. Κουδουνάρης σε επιστημονική του μελέτη στην Επετηρίδα του Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών (XVIII, 1991), η αδελφή του Εθνομάρτυρα Κυπριανού Μαρία από τα Καμπιά (γνωστή ως Ρκά Μάριου), νυμφεύθηκε τον εκ Κυθραίας προύχοντα και γαιοκτήμονα Αντώνη του Κονόμου. Το ανδρόγυνο αυτό απέκτησε επτά παιδιά, ένα από τα οποία είναι ο Αρχιεπίσκοπος Κύριλλος ο Α΄, αδελφότεκνος του Εθνομάρτυρα Κυπριανού. Η αδελφή του Αρχιεπισκόπου Κυρίλλου του Α΄ Ευδοκία, είναι η γιαγιά του Χατζηδημήτρη, της Φραγκούς (Παπαμιλιτιάδη) της Ευδοκίας, του Γιωρκάτζη, του Αντώνη και του Χατζηγιώρκη. Παρακλάδια της οικογένειας αυτής οδηγούν στους Καττάμηδες, στους Μούσκους (Αραδίππου) στην Ευφροσύνη σύζυγο Ι. Δημητρίου από τη Λάρνακα, στη Χαρίκλεια σύζυγο Αιμίλιου Ιντιάνου στη Μαρίτσα του Πετράζη Λουκαΐδη, στη Μαρίτσα (Αριστοδήμου Σπανού), στους Σταυρίδηδες της Λάρνακας (Ινώ Χατζηπαύλου) και σε άλλες γνωστές οικογένειες.

Η μ. Μαρίτσα νυμφεύθηκε τον Χαράλαμπο Γεωργιάδη (Χαράλαμπο του Κυρώνα) όταν αυτός επανάκαμψε από

την Αμερική. Το αρχοντικό του ζεύγους, στην Ενορία του Αγίου Ανδρονίκου, με τα γνωστά κιονόκρανα Ιονικού ρυθμού, κοσμούσε την ενορία και αποτελούσε ένα από τα εντυπωσιακότερα κτίρια του Φραγκομαχαλλά.

Παιδιά του ζεύγους Μαρίτσας και Χαράλαμπου Γεωργιάδη, η Βασιλική (Κική) σύζυγος του αλευροβιομήχανου Σοφοκλή Ακαθιώτη, η Καίτη οδοντίατρος, σύζυγος του επιχειρηματία Κώστα Χρυσοστόμου και ο Χρίστος Επιθεωρητής, Πρώτος Λειτουργός Εκπαίδευσης και τρέχοντως Μέλος της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

Αποχαιρετισμός στη Μαρίτσα Γεωργιάδου από την κατεχόμενη Κυθρέα

Καθώς ένας - ένας οι άνθρωποι της Κυθρέας φεύγουν και αποσύρονται, νιώθουμε τη ζωή μας, όσο περνά ο καιρός, να ερημώνει και να αδειάζει, όπως ακριβώς ερήμωσαν και άδειασαν οι δρόμοι και οι γειτονιές μας. Αποχαιρετώντας σήμερα τη Μαρίτσα Γεωργιάδου, ταξιδεύουμε ξανά στη μαγεία και το όνειρο μιας εποχής που φαίνεται βυθισμένη στο χρόνο. Ταξιδεύουμε στους δρόμους και τις γειτονιές της Κυθρέας, ενός τόπου μαγικού και ονειρικού. Γιατί η Κυθρέα υπήρξε ο τόπος μαγικός, τόπος ελληνικός για αιώνες, όπου εντός της ανδρώθηκαν και αναδείχθηκαν εξέχουσες μορφές που

στήριξαν την ιστορία και τη ζωή του τόπου. Η Μαρίτσα Γεωργιάδου ανήκει στη γενιά εκείνη που έζησε όλη τη μαγεία και ομορφιά του τόπου της. Την ομορφιά της Κυθρέας.

Η Κυθρέα που μας εξέθρεψε υπήρξε τόπος ιερός. Είναι ο τόπος μας που μας ακολουθεί και μας караκολουθεί εις τον αιώνα. Καθώς τώρα βρισκόμαστε συγκεντρωμένοι εδώ στο κοιμητήριο στη Λευκωσία, η Κυθρέα που αγαπήσαμε μας παρακολουθεί. Μας παρακολουθούν οι ανηφορικοί δρόμοι, τα στενά, τα παλιά αρχοντικά της. Οι εκκλησίες της. Μαζί κι εμείς στην εκκλησία του Αγίου Ανδρονίκου και Αθανασίας όπου εκεί θα έπρεπε να είμαστε τώρα.

Η Μαρίτσα Γεωργιάδου υπήρξε γόνος παλαιάς και ιστορικής οικογένειας. Που φτάνει ως τον απαγχονισμένο εθνομάρτυρα Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό. Αξιώθηκε να μεγαλώσει τα παιδιά της και τα εγγόνια της ως σπουδαία δέσποινα και αρχόντισσα. Γιατί η αρχοντιά είναι κάτι βαθύτατο και εσωτερικό. Αυτή την αρχοντιά, αυτή την περηφάνια, αυτή την αξιοπρέπεια εξέπεμπε σε όλο της το βίο η Μαρίτσα Γεωργιάδου. Έτσι τη θυμόμαστε. Έτσι τη θυμάμαι στους αρχοντικούς δρόμους του Φραγκομαχαλά της Κυθρέας ή στην εκκλησία του Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας.

Αυτή την αρχοντιά, την περηφάνια και

την αξιοπρέπεια μετέδωσε και στην οικογένειά της, στα παιδιά της. Την Κική Ακαθιώτου. Την Καίτη Χρυσοστόμου. Το Χρίστο Γεωργιάδη. Που με τη ζωή τους και το βίο τους τίμησαν και τιμούν την Κυθρέα. Από βάθους καρδιάς τους εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

Αγαπητή μας Μαρίτσα Γεωργιάδου. Καθώς σε αποχαιρετούμε, εδώ στην πόλη της Λευκωσίας, κάνουμε και ένα μνημόσυνο όλων όσοι έφυγαν, χωρίς να αξιωθούν να δουν ξανά την Κυθρέα. Χωρίς να αξιωθούν να περπατήσουν στους δρόμους της, να αναπνεύσουν το άρωμά της. Κάνουμε ένα μνημόσυνο όλων των εξόριστων που η μοίρα τους επεφύλαξε να πεθάνουν στην προσφυγιά. Κάνουμε το μνημόσυνο της αγαπημένης μας Κυθρέας που μας περιμένει, εις τον αιώνα.

Εμείς όλοι οι περιλειπόμενοι θα ζούμε με τον καημό. Αλλά και την προσδοκία και την ελπίδα.

Μ' αυτή την προσδοκία και την ελπίδα σε αποχαιρετούμε αγαπητή μας Μαρίτσα Γεωργιάδου. Αιωνία σου η μνήμη. Ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας, είπε τον πιο κάτω επικήδειο:

Αείμνηστη Μαρίτσα,

Με ιδιαίτερη συγκίνηση στέκω δίπλα στο σεπτό σου λείψανο να πω μερικά λόγια στην αιώνια μνήμη σου γιατί στο μακρό στάδιο της επίγειας ζωής σου υπήρξες σεμνή και ενάρετη, εγκατα-

λείπουσα άριστες εντυπώσεις μεταξύ των συνανθρώπων σου.

Ήσουν ψυχή αθάνατη και αμνησίκακη γεμάτη ανθρωπιά και καλοσύνη και είχες τάξει ως σκοπό της ζωής την αγάπη στο συνάνθρωπό σου και τη στήριξη αυτού σε στιγμές δοκιμασίας και απρόοπτων περιστατικών. Ποτέ δεν θέλησες να βλάψεις τον πλησίον σου γιατί ο συναισθηματικός σου κόσμος έτρεφε το υψηλό και ενάρετο και δεν σου επέτρεπε οιαδήποτε παρέκκλιση των αρχών σου.

Είλκες την καταγωγή από πατριαρχικές οικογένειες των Οικονομιδών της Κυθρέας και με βαθιές ρίζες στην οικογένεια του εθνομάρτυρα Κυπριανού. Ο Αντώνης Οικονομίδης συνεζεύχθη την Ευδοκούν από τα Καμπιά που ήταν γνωστή ρκά Μαριού. Από το γάμο Αντωνιάδη είλκε την καταγωγή ο πατέρας σου αείμνηστος Χατζηδημήτρης.

Νέα συνέδεσες την τύχη σου με τον προσφιλή σου σύζυγο Χαράλαμπο Γεωργιάδη ένα έντιμο και διακεκριμένο άνδρα ένα πλούσιο σε αγαθά και αρετές. Από το γάμο απεκτήσετε 2 κόρες, την Κική, την Καίτη και το Χρίστο. Αναθρέψατε επιμελώς και τα τρία και δώσατε υψηλή μόρφωση με αποτέλεσμα να κατέχουν υψηλές θέσεις στην κοινωνία με αποκορύφωμα ο γιος Χρίστος Γεωργιάδης να είναι μέλος της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρε-

σίας.

Κτίσατε το αρχοντικό σας στην ενορία Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας αληθινό στολίδι της ενορίας γιατί ξεχώριζε στο ρυθμό και στο σχέδιο και στην πολυτέλεια από όλα τα άλλα.

Θα ήταν παράλειψη εκ μέρους μου, αξέχαστη Μαρίτσα να μη αναφέρω κοντά στις τόσες σου αρετές και την ιδιαίτερη προσήλωσή σου στα θεία. Παρακολουθούσες ανελλιπώς τη θεία λειτουργία τόσο στον Άγιο Ανδρόνικο της Κυθρέας όσο και στην εκκλησία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης που εγκαταστάθηκες με την προσφυγιά.

Δείγμα της καλοκάγαθης ζωής σου είναι και η αθρόα προσέλευση των ομοχώριων σου στην κηδεία. Ήλθαν να εκδηλώσουν την αγάπη και τη στοργή στο πρόσωπό σου και να σε αποχαιρέτησουν στην εκδημία σου.

Φεύγεις αείμνηστη Μαρίτσα από τα γήινα στα ουράνια με τη συνειδησή σου ήσυχη γιατί επιτέλεσες στο ακέραιο το καθήκο σου στην οικογένεια στο συνάνθρωπο σου, στην κοινωνία και την πατρίδα γενικότερο.

Απευθύνω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια προς όλη την οικογένεια και εύχομαι ο Πανάγαθος να κατατάξη την άδολη ψυχή σου εν σκηναίς δικαίων.

Αιωνία σου η μνήμη.